

dnsr

- Julekos på skolen, s. 3
- Tur til Julekrybben, s. 4-5
- Et spennede intervju, s. 6-7
- Elevnovelle, s. 8-9
- Prosesjonslarver, s. 10

FØRJULKOS

Kjære lesere

Nå leser du høstens skole-nytt. Magasinet er spekket med julenytt. Her kan du lese om juleforbredelsene på DNSR i tillegg til annet spennende lesestoff fra skolen.

På DNSR har vi tiden for jul samlet inn penger for å kjøpe mat til Caritas – den lokale frelsesarmeén i Rojales. Vi er glad for at så mange bidro, viser medmenneskelighet i en tid hvor vi kan være litt selvoptatte.

Vi håper at alle tar med seg hjertevarmen videre inn i det nye året og ønsker alle sammen en riktig god jul og godt nytt år!

Hilsen redaktøren

Utgitt av Den Norske Skolen i Rojales
Desember 2018

Layout:

Alma Del Carmen Haugen Rubilar

Redaktør:

Alma Del Carmen Haugen Rubilar

Journalister/fotografer:

Elever og lærere ved dnsr

Her i Spania er det tradisjon å lage TRUFAS til jul. Vi i 5/6 klasse har kastet oss på dette, noe som resulterte i fantastisk gode sjokoladetrufas.

Alle var enig om at dette var kjempekjekt.

Trine Bjørknes - nei men unnskyld! ser du ikke? vi lager julepynt som vi lager av gamle bøker. elevene kan ta med det de lager hjem slik at de kan pynte til jul.

Maja og Leah 2 klasse -gøy bake å spise dem etterpå.

Silje Sommerfeldt – vi sang glade jul og deilige jorden som er julesanger

Luciafeiring på skolen

13. desember gikk 1-4 klasse rundt på skolen og delte ut lussekatter, som 9. klasse hadde bakt, i tillegg til sang! Det var koselig å få besøk av disse små.

Luciafeiringens bakgrunn kan ha flere opphav. Den nordiske vetten Lussi og den katolske-romerske helgenen Lucia er med på å forme grunnlaget for dagens måte å feire denne helligdagen på.

Lucia var en hvitkledd jente med papirkrone og brennende vokslys på hodet som delte ut gaver til barn. I middelalderen spilte man skuespill om en hvitkledd engel og lysinnsamler som kan ha vært medvirkende til dagens Lucia.

Lucia var en romersk jomfru fra Siracusa på Sicilia. Hun led martyrdøden under kristendomsforfølgelsen ca. år 303 e.t.v. Hun ble anklaget for å ha satt seg opp mot keiserens lover og hadde overtalt sin mor til å gi hele medgiften til de fattige.

Det sies at hun døde med sin tro hvor hun hadde en brennende lampe i hånden. Slik fikk hun sitt navn Lucia, som betyr lysende.

I Norge og Sverige er Lucienatt eller Lussinatt natten til 13. desember. Dette forbindes ofte med overtro og onde makter. «Lussi langnatt» er ifølge den gamle julianske kalenderen årets lengste natt også kjent som vintersolverv.

I norsk folketradisjon fremstår «Lussi» både som en vette (underjordisk) og som tidsangivelse. Lussinatten ringer i juleperioden, og den kvinnelige vetten, Lussi passet på at arbeidet var i rute til julefeiringen. Den norske primstaven er et symbol på lys, bål, en flamme eller et beger.

Lussi ble brukt til å skremme barn denne natten og var sett som en farlig kvinneligvett.

Julen ble sett som den farligste tiden for mennesker og dyr. Lussinatten ble den viktigste dagen for dyrene på grunnlag av at de hadde muligheten til å kommunisere med hverandre

Dette er bakgrunnen for feiringen som startet for flere hundre år siden, men som fortsatt markeres over store deler av verden den dag i dag.

5 på skolen: Jul

Jula nærmer seg sakte men sikkert, mange har forskjellige forventninger til hvordan jula blir i år. Vi har intervjuet både elever og ansatte på skolen, for å få et innblikk i julefeiringen. Vi stilte tre spørsmål til seks personer på skolen.

- Hva ønsker du deg til jul?
- Skal du være i Spania eller Norge?
- Hva gleder du deg mest til i jula?

- Jeg ønsker meg en playstation 4
- Jeg skal være her i Spania i år
- Det jeg gleder meg mest til er å være med familien min og spise god mat

- Jeg håper at barnet kommer!
- Jeg skal feire jula i Norge
- Det jeg gleder meg mest til er å kunne sove lenge om morgningen.

Julekrybbe -

13. desember var 1.-4.klasse på tur til El Belén i Torrevieja. Julekrybba altså «el belén» er en av de mest etablerte juletradisjonene i Spania.

El belén er en kristen tradisjon og representerer Kristus fødsel i stallet i Bethlehem. Julekrybben viser vanligvis Jesus liggende i en krybbe, Josef og Maria i en stall.

Det er også en okse og et esel i stallen. Krybben har som regel også figurer av hyrder og sauer, engler og av betlehemsstjernen.

Det er også en okse og et esel i stallen. Krybben har som regel også figurer av hyrder og sauer, engler og av betlehemsstjernen.

De tre vise menn med deres kameler og tjenere blir vanligvis satt inn i krybben på de hellige tre kongers fest, tretten dager etter julen.

Motivet for julekrybba er å inspirere befolkningen til å pynte huset i jula. El belén ble først feiret i året 1223. På kort tid begynte denne tradisjonen å bli populær.

Fra 1500 tallet begynte de å generalisere jule pynt og i 1465, ble den første produsenten av jule figurer grunnlagt i Paris. Siena, Lisboa og Barcelona var neste til å følge denne tradisjonen, julekrybba ble etter hvert mer offentlig. El belén representerer Jesus, Maria og Josef i en krybbe.

El belén

Vi starta med gruppearbeid for å finne ut hva som egentlig finnes i julekrybba. Engasjementet var stort og hustegninger, ulike dyr og yrker ble kartlagt i en fei.

Etter en velfortjent matøkt var vi en tur innom den katolske kirka og så på de mange praktfulle helgenstatuene.

Etter kirkebesøk og lekepause var det på tide med litt varm sjokolade og churros på kafé. Litt søtt for noen, men ganske så godt for de aller fleste.

Dagen ble avsluttet med slengtau, ballspill, lek og tegning.

5 på skolen: Jul

- Jeg ønsker meg en hund! (Maja) Jeg ønsker meg en papegøye (Amalie)
- Jeg skal dra til Norge (Maja) Jeg blir i Spania!(Amalie)
- GAVER!

- Jeg ønsker meg Supreme
- Skal feire den i Norge
- Jeg gleder meg til mat og stemning

- Jeg ønsker meg en hest, eller nei en til katt kanskje
- Jeg skal feire jula i Norge
- Gleder meg til å dra til vennene mine

**Flyttet til Spania for
å bli fotballspiller**

Elias Rodriguez (18) flyttet til Spania i november 2017, med ett mål: Å bli en profesjonell fotballspiller.

Av Alma Rubilar

Det er sent i september, men vi setter oss ut på terrassen på Den Norske Skolen i Rojales hvor Elias går siste året på videregående. Sola skinner fremdeles og varmer godt her i Spania. Det kommer noen andre elever inn i det vi skal startet intervjuet, og vi ler litt før de skjønner at de må gå. Jeg tar fram mobilen og starter lydopptakeren.

Fotballkarriere

Elias virker som en mer målrettet gutt enn det ungdom på hans alder pleier å være, og jeg er nysgjerrig på hva den store drømmen hans er.

– Drømmen er å satse på en fotballkarriere. Jeg vet at det er en veldig abstrakt drøm. Jeg

har spilt fotball siden jeg var tre år gammel. Jeg flyttet jo til Spania for å satse på fotballkarrieren.

Å flytte til Spania for å følge fotballdrømmen vil for mange norske ungdommer være et stort steg, men for Elias har

overgangen fra å bo i Norge til å bli spanjol vært mindre krevende. Begge foreldrene er opprinnelig fra Chile, og Elias har snakket spansk siden han var liten. Nå spiller han for Escuela Fútbol base Pinatar, like ved Cartagena sør i Valencia.

– Hva som skal til for å være best er å være motivert og fokusert på det man virkelig vil, sier Elias.

– Dessuten er Norge et land som satser stort på vinteridretter, som langrenn og annen skisport, og det var vanskeligere å satse på fotballen hjemme. I Spania er fotball nasjonalsport nummer én, her er fotball både en kunst og en levemåte. Millioner av spanske barn holder på sporten og de satser på å utvikle talenter fra tidlig alder. I Norge er min erfaring at det er viktigere at alle skal få være med og spille enn at man kan jobbe fram og utvikle talenter. Da må du enten være et stort talent eller ha veldig dedikerte folk rundt deg.

For det koster å bli fotballspiller. Elias bruker flere timer på banen hver dag, både til felles trening, egentrening og kamper. Fotballen opptar det meste av fritiden hans, hele uka gjennom. Å være på fest eller drikke, som ungdom flest holder på med i helgene, er ikke et alternativ for ham. Jeg lurer derfor på om han i det hele tatt har tid til å slappe av og nyte ungdomstiden.

Skole

– Jeg slapper av når jeg virkelig får til det jeg føler at jeg trenger i livet for å nå målet mitt. Når jeg får det til på skolen eller på fotballbanen, da føler jeg

at jeg kan slappe av. Når jeg er hjemme og ikke har fokus på skole eller trening, bruker jeg tiden til å slappe av, sove og puste ut. Selvfølgelig skulle jeg ønske at jeg hadde mer ferie og fritid, men skal jeg virkelig bli best, så må jeg ofre mye. Det er ikke alle som forstår det.

Opplever du noen ganger at det blir en konflikt mellom skolearbeid og fotballtreningen. Hva prioriterer du i så fall først?

– Morsomt spørsmål egentlig.

Han ler litt og ser ned i bordet før han fortsetter å fortelle.

– Jeg prioritere skolen først, hvis jeg vet at jeg skal ha en prøve så setter jeg av tid til å øve til den og møter forberedt. Utdanning er viktig for meg. Jeg vil videre med studier, og kommer til å studere ved siden av fotballkarrieren. Kanskje noe innenfor idrett eller business. Men jeg har ikke de planene helt klart for meg ennå og tar det litt som det kommer. Akkurat nå satser jeg all tid og alt jeg har på fotballen.

PÅ TRIKKEN

Skolegenser 2018/2019 DNSR

Vi har redesignet den klassiske skolegenseren til et mere stilrent og moderne design, og kan love flere produkter for et bredere produkt utvalg.
Mvh Civvies UB

Kontakt oss for mere info:

[Facebook.com/civviesub](https://www.facebook.com/civviesub)

[Instagram.com/civviesub](https://www.instagram.com/civviesub)

Civviesub@gmail.com

De røde tallene lyser mot meg i det ellers mørke rommet. 06.59. I det sekundet ni tallet brettes over for å formes til ett null tall går alarmen. Den forferdelige lyden som betyr at jeg må stå opp. Må stå opp til en ny dag, en ny dag med nye skuffelser. En ny dag som ingen, som luft, som helt ubetydelig i samfunnet.

Jeg lar de tykke bena skli ut av senga og treffe det kalde gulvet. Kroppen er tung, tung av vekt og tung av mørke tanker. Jeg forsetter morgenrutinene slik jeg alltid gjør. Spiser, kler på meg og pusser tenner. Noe mere er ikke nødvendig. Ingen ser meg likevel. Kanskje jeg klarer det i dag? Kanskje kan jeg avslutte i dag. Idet jeg går ut døra for å nå trikken snur jeg meg og ser det jeg innerst inne vet er der. Stuebordet med de siste tomme ølflasker, pillebrett og mamma som sover på den slitte sofaen. Trikkelinje 13. I 13 år har jeg stått her og ventet. Jeg er flink til å komme på tiden, kanskje jeg er for flink. Jeg hører trikken før jeg ser den. Ser den meg? Rekker den stoppe om jeg står på skinnene? Jeg betaler med månedskortet, tre dager igjen til det går ut, hvordan skal jeg klare å få penger til et nytt? Eller, trenger jeg et nytt? Heldigvis er det flere ledige seter, da slipper jeg å sitte sammen med noen. Det hadde nok ikke utgjort noen forskjell, ingen ser på meg likevel. I det trikken passerer slipper morgendisens taket, men det er fortsatt grått. Været kler meg.

På Grønland kommer en ung jente inn på trikken. Hun ser seg rundt, jeg føler ett lite

sekund at hun møter blikket mitt, men hun ser gjennom meg, finner et ledig sete og setter seg. Hun ser lykkelig ut, hun har sikkert venner som kommer på på neste stopp. Mobiltelefonen hennes lyser, det gule velkjente lyset, lyset som lyser fra alle skjermene på trikken. Lyset som må bety lykke, for alle som ser ned i det gule lyset smiler. Jeg har ikke det lyset, snapchat. Eller jo! Jeg har det, men det kommer aldri inn noen bilder til meg. Trikken stopper igjen, flere ungdommer kommer inn, noen ler, mens andre blåser den siste røyken ut mellom de smale leppene før døra lukkes bak dem. Lukten av røyk, jeg brekker meg stille. Tanken treffet hardt, har mamma våknet? En liten gjeng på fire gutter ler høyt, som jeg ønsker jeg kan le, le sammen med noen. Trikken fylles ytterligere opp med flere. Jeg registrerer at setet ved siden av meg fremdeles er ledig, likevel er det flere som velger å stå.

Blikket søker ut vinduet, jeg ser byen våkne til liv, folk som hastet avsted til jobb, skole, møter kanskje noen, har kanskje en kaffeavtale. Jeg lover meg selv at om noen ber meg på kaffe skal jeg starte å drikke kaffe. Eller nei, jeg kan ikke! Tankene mine blir avbrutt av en gutt som dumper ned i setet. I refleks slår jeg armene rundt meg og beskytter kroppen min. Sekken hans dunker meg i armen, han setter seg med bena ut i midtgangen og snakker videre med kompisene sine. Han enser meg ikke, ser meg ikke. Blikket mitt glir på nytt ut av vinduet, grått vær, sola som kjemper og vil komme gjennom skylaget som ligger som et tett

lokk over Oslogryta. Latteren til gutten ved siden av meg er gjennomtrengende. Latter som skal være så smittende. Kanskje om en vet hvorfor man ler? Hvordan kan jeg føle meg så alene på en full trikk, år etter år? Det skriker i bremsene, trikken stopper, nå er det flere som går av enn som kommer på. Ett stopp igjen så kan jeg endelig komme meg av, følelsen av å bli kvelt av mennesker som ikke ser meg er intens og ubeskrivelig. Jeg ser ryggen til gutten som nettopp satt ved siden av meg forsvinne bortover veien. Min egen sekk står på gulvet foran meg. Tung, veldig tung! Solen har ikke klart å vinne kampen over skyene.

Igjen kjenner jeg at noen setter seg ved siden av meg. Jeg fortsetter å stirre ut av vinduet. Bare noen minutter igjen og jeg kan gå av. Gå av, kanskje for siste gang. Blikket mitt sklir bort fra den grå himmelen og ned mot fanget mitt, jeg ser at personen som sitter ved siden av meg har bena vendt framover og ikke bort fra meg. Jeg klarer ikke la være, jeg må se. Blikket mitt møter to mørke brune øyne. Hun ser ikke forbi meg, hun ser på meg.

«God morgen». Hun smiler. «Du går på Storo?». Enda engang smiler hun.

«Ja.»

«Koselig. Anne her», hun smiler enda engang.

«Linn.»

Noe skarpt treffer øyet mitt.

Jeg snur meg mot vinduet. Sola har vunnet over skyene.

*Skrevet av
Adrian og Sara VG1*

Prosesjonslarver

Hvis du har bodd i Spania i noen år har du vel sikkert lagt merke til prosesjonslarver, og hvis du ikke har rukket å se dem, har du kanskje hørt om dem. De er halvlange hårete larver som kommer på begynnelsen av året og går og kryper bak hverandre, som navnet påpeker, i en prosesjon. Disse larvene er en av de største farene i Spania, ikke bare for mennesker og dyr, men også for furutrærne.

Fra ca. Mai begynner de nye eksemplarene av larvene, altså møllene, å gå ut og legge egg i furutrær, og etter lage et slags silke rede som kan lett gjenkjennes, siden de er som hvite kuler i trærne. I disse silkenøstene ligger de over vinteren, der ”redene” beholder varmen og holder eggene i livet over vinteren. Mellom vinteren og våren begynner disse eggene å klekke, og da kommer det over 100 larver ut av hvert silkenøste. Disse larvene er giftige, de er dekket med små hår, som ikke

bare er farlig via direkte kontakt, men siden de lett faller ut og blir ført med vinden kan det lande på mennesker, dyr eller mat. På mennesker kan det bli utslett eller en allergisk reaksjon og i verste fall hvis det kommer i øyet, kan man miste synet. Det disse larvene mest påvirker er hunder og katter, siden de vil få det på nesen og tungen og kan lede til ekstrem sykdom, og i noen tilfeller død.

Fra ca. januar til april er det lurt å holde øye på hvor man går, og passe på å ikke gå for mye i pinjeskogen osv. Spesielt når det gjelder barn og små hunder. Hvis man blir ”stukket” er det larest å søke medisinsk assistens raskest mulig. Hvis du bor på et sted du vet blir veldig påvirket av larver kan det være lurt å ha en medisin for å stoppe eller senke reaksjonen.

- <https://www.hola.com/estar-bien/20180412122752/origa-procesionaria-del-pino-riesgos/>
- <https://www.spania24.no/thaumatopea-pityo-campa-upopulaere-procesjonslarver/>

GOD OG VARM MAT

Har du lyst på noe annerledes i hverdagen?
Brødiskiva til mamma er jo kjempegod den,
men noen ganger er det godt med noe nytt!

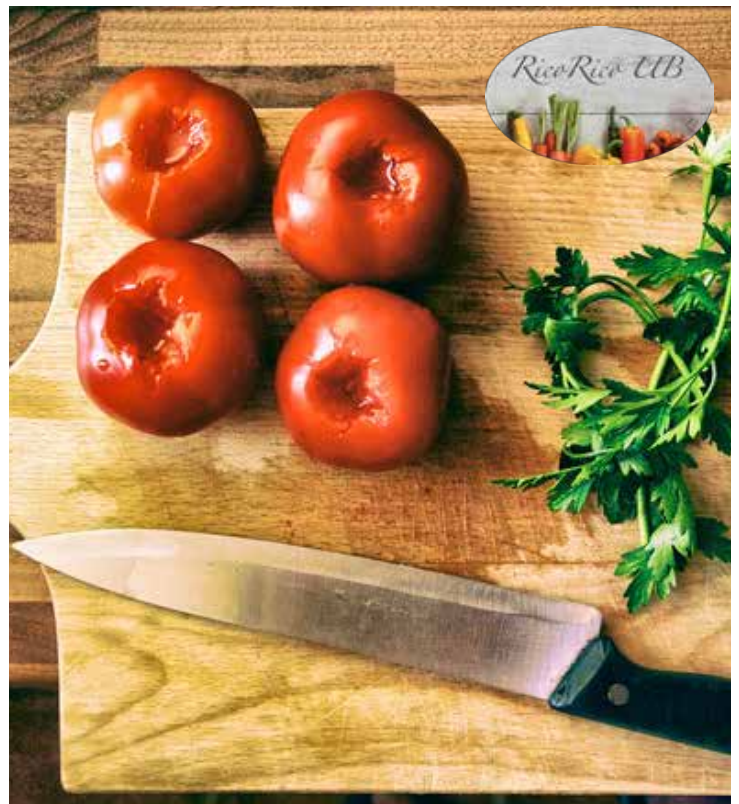
Vi i RicoRico UB lagermat til hele skolen!

SALG PÅ TORSDAGER

**KONTAKT OSS FOR
ANDRE BESTILLINGER**

INSTAGRAM: @RICORICOUB
FACEBOOK: RICORICO UB

RICORICOUB@DNSR.NO

Vi ønsker innslag til avisa, det kan være intervjuer, noveller, saker som har skjedd på skolen, hva enn dere ønsker å skrive om med bilder.

Vi planlegger neste utgave i månedskifte februar/mars.

Sendes til: alma.del.carmen.haugen.rubilar@dnse.no eller lill.vivian.hansen@dnse.no

Hilsen Alma

JULEMATPAKKE

HVER TIRSDAG I DESEMBER!

Sunne, bærekraftige og miljøvennlige matpakker, til en billig penge!

Matpakkene inneholder:

- Ferdigsmurte baguetter med smør, ost, skinke, agurk og salat. (tilby glutenfritt)
- Valgfri juice
- **Juleoverraskelse!**

Vi tar imot forhåndsbestillinger på lister som deles ut i klassene, og på sosiale medier.

*God jul og
Godt nyttår!*

*Sees etter
nyttår*

